

## Αποχαιρετιστήριο μήνυμα μετά από 44 χρόνια στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις

Με τη λήξη της θητείας μου ως Προέδρου της Στρατιωτικής Επιτροπής της ΕΕ ολοκληρώθηκε η στρατιωτική μου σταδιοδρομία μετά από ευδόκιμη υπηρεσία 44 ετών και 2 μηνών και, κατόπιν τούτου, επιστρέφω στον πολιτικό βίο. Η «στρατιωτική ζωή» καθόρισε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής και της προσωπικότητάς μου.

Θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω τον Πανάγαθο Θεό και την Αγία Βαρβάρα που προστάτευσαν εμένα και την οικογένειά μου και μας επέτρεψαν να φθάσουμε ως εδώ.

Κλείνω ευλαβικά το γόνυ στις Πολεμικές Σημαίες και αποτειώ ευλαβικά φόρο τιμής στους νεκρούς των Ενόπλων Δυνάμεων. Η θυσία τους με φώτιζε και με καθοδηγούσε σε όλη μου τη ζωή.

Ευχαριστώ όλους τους «εν όπλοις αδελφούς», στρατιωτικούς όλων των Κλάδων και βαθμών, Έλληνες και Συμμάχους, με τους οποίους συνεργάστηκα όλα αυτά τα χρόνια είτε ως υφιστάμενος, είτε ως προϊστάμενός τους. Πολλοί υπήρξαν άξιοι θαυμασμού, εκείνοι οι οποίοι με δίδαξαν και με ενέπνευσαν και εκείνοι οι οποίοι δεν πτοήθηκαν από τις δυσκολίες και δεν δείλιασαν μπροστά στις προκλήσεις. Κάποιοι δυστυχώς ήταν ανεπαρκείς και κάποιοι με απογοήτευσαν καθώς αποδείχθηκαν κατώτεροι των όσων πίστευα γι αυτούς. Ελπίζω να μην έβλαψαν σημαντικά την μεγάλη στρατιωτική οικογένεια.

Ευχαριστώ επίσης τους πολιτικούς μου προϊσταμένους για την εμπιστοσύνη τους τα χρόνια που ήμουν ΑΓΕΕΘΑ. Είχα την τιμή να γνωρίσω πραγματικούς λεβέντες και πατριώτες πολιτικούς, αλλά και κάποιους που με έκαναν να καταλάβω γιατί η χώρα μας βρίσκεται σε κρίση.

Ευχαριστώ τέλος την οικογένεια μου και ιδίως την σύζυγό μου Κατερίνα που στάθηκε δίπλα μου σ' όλες τις αντιξοότητες της ζωής του στρατιωτικού όλα αυτά τα χρόνια. Χωρίς την στήριξή τους δεν θα είχα καταφέρει τίποτα.

Κάνοντας μια αναδρομή στη μακρά πορεία μου στην υπηρεσία του Έθνους και των Ενόπλων Δυνάμεων θα ήθελα να σταθώ σε τρία μόνο σημεία, από τα πολλά που μου έρχονται στο νου, και για τα οποία είμαι ιδιαίτερα περήφανος.

Πρώτα στο ότι υπήρξα μέλος των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων αυτά τα τελευταία 44 χρόνια, και έζησα τον μετασχηματισμό και την μετεξέλιξη των ΕΔ. Τον Σεπτέμβριο του 1974 όταν εισήλθα στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, οι Ένοπλες Δυνάμεις μόλις άρχιζαν να βγαίνουν βαριά τραυματισμένες ηθικά από την δικτατορία και την τραγωδία της Κύπρου. Η δημοτικότητά μας άγγιζε το απόλυτο ναδίρ. Οι στρατιωτικοί ήταν αντικείμενα φόβου, χλευασμού και απαξίωσης. Σαράντα τέσσερα χρόνια μετά, με μεγάλη υπερηφάνεια διαπιστώνω ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις βρίσκονται στην κορυφή

της δημοτικότητας και χαίρουν της πλήρους αποδοχής των συμπατριωτών μας ως ο θεσμός που όλοι, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, εμπιστεύονται και εκτιμούν. Είμαστε αποτελεσματικοί, τίμιοι, πειθαρχημένοι, νομοταγείς και αξιοπρεπείς και ο ελληνικός λαός είναι περήφανος για μας. Κρατηθήκαμε μακριά από την πολιτική, και από οποιαδήποτε μη επιτρεπόμενη ή μη αποδεκτή πολιτικοκοινωνική εμπλοκή. Η οποιαδήποτε εκτροπή από οποιονδήποτε κι αν συνέβη, δεν αμαύρωσε την εικόνα μας γιατί αντιμετωπίστηκε άμεσα και αποτελεσματικά. Αυτό είναι αναμφίβολα ένα τεράστιο επίτευγμα που οφείλεται στη σοβαρότητα, στον επαγγελματισμό, στην αποτελεσματικότητα, στην αξιοπρέπεια, στην ανιδιοτέλεια, στην προσφορά και πολλές φορές στην ατομική θυσία των στρατιωτικών μας. Είμαι πολύ περήφανος γι' αυτό όπως περήφανοι πρέπει να είναι όλοι όσοι υπηρέτησαν με οποιοδήποτε τρόπο (μόνιμοι και κληρωτοί) στις Ένοπλες Δυνάμεις τα τελευταία σαράντα τέσσερα χρόνια.

Δεύτερο σημείο είναι το ότι η κρίση με την Τουρκία έχει δημιουργήσει μια στατική επιχειρησιακή διάταξη με απαιτήσεις υψηλής ετοιμότητας χωρίς εναλλαγές. Πρόκειται για μια καφκική συγκυρία που έχει σφραγίσει τις ζωές όλων μας. Η στατική υπηρεσία στον «Έβρο και τα νησιά», το «σκοπούν και οι περιπολίες του Στόλου» και τα ατελείωτα «readiness» της Αεροπορίας μας έχουν σφραγίσει και έχουν «καταναλώσει» τις ζωές όλων μας. Είναι απίστευτα δύσκολο, θεωρητικά ακατόρθωτο, Ένοπλες Δυνάμεις να διατηρηθούν σε καταστάσεις παρατεταμένης υψηλής ετοιμότητας για μεγάλο χρονικό διάστημα. Και όμως εμείς είμαστε στην κατάσταση αυτή για πάνω από τέσσερις δεκαετίες. Πληρώσαμε και πληρώνουμε ατομικό και συλλογικό τίμημα, αλλά το πετύχαμε. Δεν διαλυθήκαμε και δεν αποθαρρυνθήκαμε. Μείναμε και μένουμε στη θέση μας όπως την πρώτη μέρα. Όχι σε θεωρητικό πλαίσιο. Αυστηρές ολιγόλεπτες ή ολιγόωρες ετοιμότητες κρατούν το προσωπικό μας σε ετοιμότητα. Και είναι πραγματικές ετοιμότητες γιατί τις δοκιμάζουμε διαρκώς. Και τις επαληθεύουμε συνεχώς. Με κρύο, με καύσωνα, με βροχή, με χιόνι, ημέρα και νύχτα, όταν η σειρήνα του συναγερμού ακουστεί θα πρέπει για μια ακόμα φορά να επαληθεύσουμε τις δυνατότητές μας. Και το κάνουμε. Επαγρυπνούμε και αποτρέπουμε. Με απόλυτη επιτυχία. Σαράντα τέσσερα χρόνια τώρα.

Τρίτο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ είναι ο Εθνικός μας Ύμνος. Είμαι ιδιαίτερα υπερήφανος που διέταξα ως Αρχηγός ΓΕΕΘΑ το 2012 όλο το στρατιωτικό προσωπικό να ψάλλει τον Εθνικό Ύμνο όταν αυτός παινίζεται από τη Μουσική. Ο Εθνικός Ύμνος δεν είναι ένα τραγούδι. Είναι η μοναδική για όλους τους Έλληνες, έμμετρη και μελωδική επανάληψη της διακήρυξης της δύναμης, της περηφάνιας, του ηθικού και της αξίας μας. Και πρέπει να το θυμίζουμε αυτό σε όλους. Σε φίλους και εχθρούς. Μέσα και έξω από τα σύνορα. Για καθησυχασμό ή για αποτροπή. Λοιδορήθηκα γι' αυτή μου την απόφαση από κάποιους «προοδευτικούς» δημοφιλείς αμυντικούς συντάκτες και πολιτικούς, που δεν καταλάβαιναν το λόγο. Δεν πειράζει. Φοβάμαι ότι δεν θα τον καταλάβουν ποτέ. Είναι πολύ αργά γι αυτούς. Θα προχωρήσουμε χωρίς τους αρνητές της υπερηφάνειας μας. Υποστηρίχθηκα όμως από το σύνολο των Ενόπλων Δυνάμεων, της κοινωνίας μας και των πολιτικών μας και αυτό μου φτάνει.

Έφτασα στα ανώτατα εθνικά και ευρωπαϊκά στρατιωτικά αξιώματα και είμαι υπερήφανος γι' αυτό. Ένα πανίσχυρο και ανθρωποβόρο μίγμα στρατηγικής, πολιτικής, διπλωματίας, τακτικισμού, εθνικών και διεθνών σκοπιμοτήτων και πολλές φορές προσωπικών επιδιώξεων και φιλοδοξιών αποτελεί συνήθως την καθημερινότητα στο επίπεδο αυτό. Δύσκολο να το δεχτείς, ακόμα πιο δύσκολο να το αντέξεις, εξαιρετικά δύσκολο να το τιθασεύσεις. Τελικά όμως το καταφέρνεις. Τίποτα όμως δεν θα αντικαταστήσει στα όνειρά μου τις στιγμές που ως νεαρός Αξκος μαζί με τους συναδέλφους και τους στρατιώτες μου δοκίμαζα την ετοιμότητα και την μαχητική ικανότητά μας να επαληθεύσουμε για μια ακόμα φορά την δυνατότητά μας να υπερασπιζόμαστε και να κρατάμε αυτόν τον τόπο ελεύθερο και ελληνικό.

Κρατήστε τα λάβαρα μας ψηλά και αναπεπταμένα. Με τιμή, υπερηφάνεια και δύναμη. Πυκνώστε τις γραμμές μας και σταθείτε όρθιοι απέναντι στη καταιγίδα. Μας αξίζει μια καλύτερη Ελλάδα, περήφανη και ισχυρή.

Στρατηγός Μιχαήλ Κωσταρακος